

اشاره

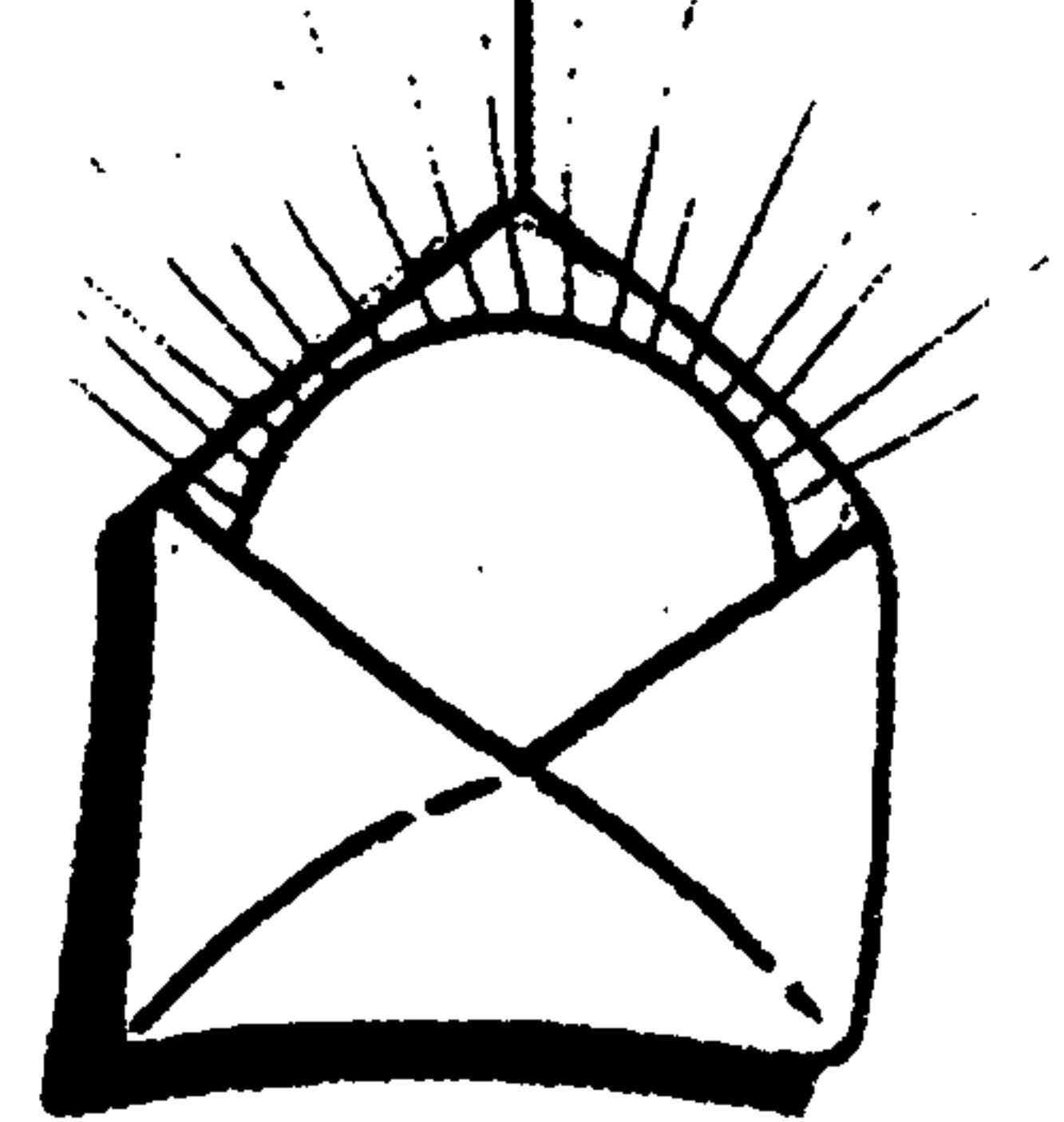
یاری کنندگان حضرت مهدی(عج) دو گروه هستند که در قیام آن حضرت مشارکت می کنند. گروه نخست زمینه سازان که بستر ظهور و قیام را فراهم می سازند و گروه دوم انصار امام زمان می باشند.

نوشته‌ی حاضر، چهار گروه از زمینه سازان قیام را بررسی می کند که از مشرق، خراسان، قم و ری و یمن هستند و نیز به دو گروه از انصار که گروهی رامحکم و استوار و گروهی دیگر را مبارزه با نافرمانی می گویند، می پردازد.

به دنبال آن برنامه‌ی زمینه سازان و انصار را که در روایات مطرح شده است، بیان می کند.

انتظار پویا (۲)

آیت الله محمد مهدی آصفی
ترجمه: تقی متقی

نظار

۱۰۰

شال سوم / شماره هفدهم / نویار ۲۸

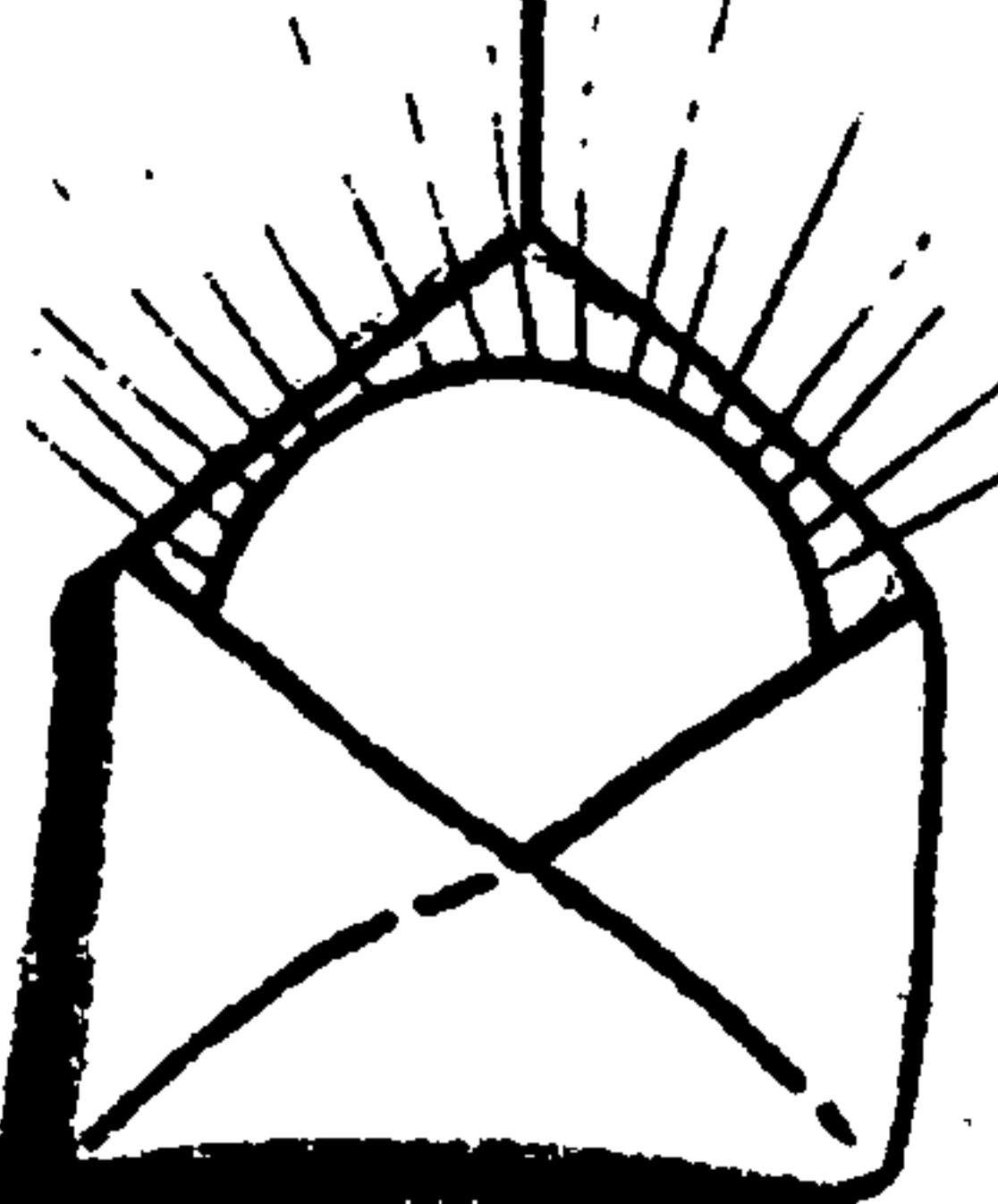
گروه «زمینه‌سازان» در منابع اسلامی

دسته‌ای از روایات که مؤید یکدیگرند، از شیعه و سنی، درباره گروه زمینه‌سازان رسیده است. این نصوص برخی مناطق معروف اسلامی را که این گروه از آنجا برخواهد خاست، مشخص کرده‌اند. مهم‌ترین این مناطق عبارتند از: مشرق و خراسان (که منظور از مشرق همان خراسان است)، قم، ری و یمن.

در روایات زیر، گروه زمینه‌سازان به مناطق فوق منتب شده‌اند: ۱- زمینه‌سازان مشرق «حاکم» در مستدرک صحیحین از عبدالله بن مسعود نقل کرده است وی گفت:

«أَتَانَا رَسُولُ اللَّهِ(ص) فَخَرَجَ إِلَيْنَا مُسْتَبْشِرًا يُعْرِفُ السَّرْوَرَ فِي وَجْهِهِ، فَمَا سَأَلَنَاهُ عَنْ شَيْءٍ إِلَّا أَخْبَرَنَا بِهِ وَلَا سَكَتَنَا إِلَّا ابْتَدَأْنَا حَتَّىٰ مَرَفْتِيهُ مِنْ بَنِي هَاشِمٍ الْحَسَنُ وَالْحَسِينُ، فَلِمَّا

راهم التزمهم وانهملت عيناه، فقلنا: يا رسول الله، مانزال نرى في وجهك شيئاً نكره؟ فقال: أنا أهل بيته اختار الله لنا الآخرة على الدنيا، وأنه سيلقى أهل بيته من بعدى تطريداً وتشريداً في البلاد حتى ترتفع رايات سود في المشرق، فيسألون الحق لا يعطونه، ثم يسألون فلا يعطونه، ثم يسألونه فلا يعطونه. فيقاتلون. فينصرون. فمن ادركه منكم ومن أعقابكم فليأتِ إمام أهل بيته، ولو حبوا على الشّلح، فإنّها رايات هدى، يدفعونها إلى رجلٍ من أهل بيته».^۱

«[روزی] رسول خدا، صلی الله علیه وآلہ وسلم، باشادمانی تمام به سوی ما آمد، به گونه‌ای که برق شادی در نگاهش می‌درخشد. هر چه می‌پرسیدیم، پاسخ می‌گفت، و هرگاه سکوت می‌کردیم، خود شروع می‌فرمود؛ تا آن که گروهی از جوانان بنی هاشم - که امام حسن و امام حسین، علیهم السلام، - در میانشان بودند، آمدند که از مقابل ما بگذرند. حضرت همین که آنان را دید در آغوششان کشید و اشک از دیدگان مبارکش جاری شد. گفتیم: ای فرستاده خدا! چیست که پیوسته در چهره شما چیزی می‌بینیم که خوش نداریم. فرمود: ما خاندانی هستیم که خدای تعالیٰ آخرت را در مقابل دنیا برای ما برگزیده است. پس از من خاندانم رانده و آواره شهرها گردند تا آن که پرچم‌هایی سیاه در مشرق سربلند کنند. حق را طلبند و بدیشان ندهند، در برهه‌ای دیگر حق را طلب کنند و بدیشان ندهند، و باز نیز چنین شود، پس آن گاه نبرد کنند و پیروز شوند. [سپس فرمود:] هر که از شما یا فرزندان تان چنین روزی را درک کرد نزد امامی که از خاندانم می‌باشد، حاضر شود. اگرچه جامه به خود پیچد و برف گام نهد. زیرا این پرچم‌ها پرچم‌های هدایتند که آن‌ها را به مردی از خاندانم تقدیم کنند.»

ابی خالد کابلی از حضرت امام جعفر صادق، علیه السلام، روایت کند که فرمود:

«كَأَنَّيْ بِقَوْمٍ قَدْ خَرَجُوا بِالْمَشْرِقِ يَطْلَبُونَ الْحَقَّ فَلَا يُعَطُّونَهُ ثُمَّ يَطْلَبُونَهُ، فَإِذَا رَأَوْا ذَلِكَ وَضَعُوا سُيُوفَهُمْ عَلَى عَوَاتِقِهِمْ فَيُعْطُونَ مَا شَاؤُوا فَلَا يَقْبَلُونَهُ حَتَّى يَقُومُوا وَلَا يُدْفَعُونَهَا إِلَيْهِمْ صَاحِبُكُمْ قَتْلَاهُمْ شُهَدَاءُ، أَمَا أَنَّيْ لَوْأَدْرَكْتُ ذَلِكَ لَا بَقِيتُ نَفْسِي لِصَاحِبِ هَذَا الْأَمْرِ».^۲

«گویا می‌بینم مردمی را که در مشرق قیام کرده‌اند و حق را می‌طلبند و بدیشان داده نمی‌شود، ولیکن از پای نمی‌نشینند. از این رو سلاح بر می‌گیرند، در نتیجه آنچه می‌خواستند بدیشان داده می‌شود، اما نمی‌پذیرند تا آن که قیام می‌کنند و حکومت را به کسی جز صاحب شما [امام عصر (ع)] تحويل نمی‌دهند. کشته شدگان از آنان، شهیدند. آگاه باشید که اگر من در آن زمان

حضور داشتم، وجودم را وقف صاحب این امر می کردم.»

۲- زمینه سازان خراسان

محمد بن حنفیه، در روایتی که به صور مختلف نقل شده ولیکن ظهور دارد که از امام علی، عليه السلام، است، گوید:

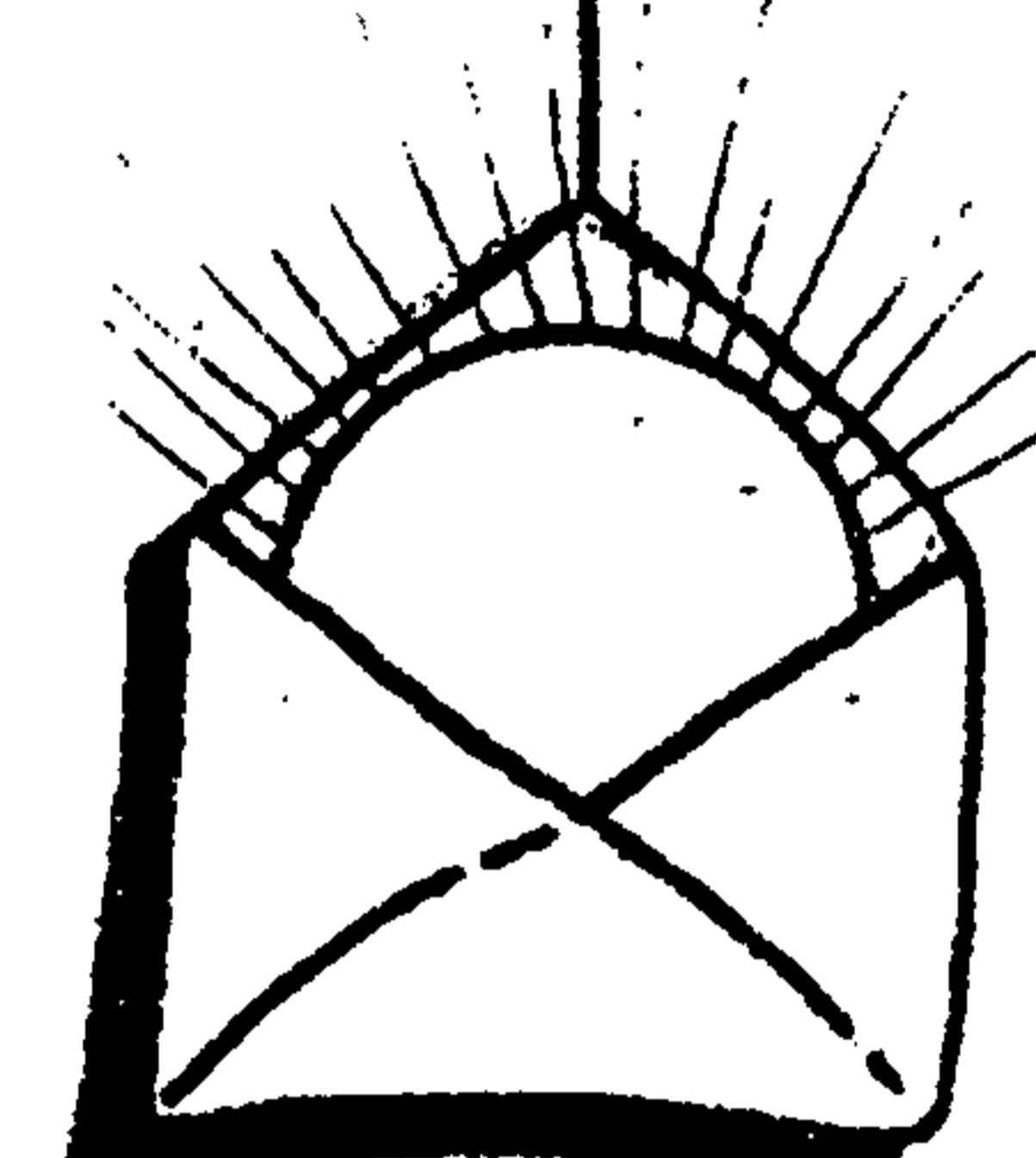
«ثُمَّ تَخْرُجُ رَايَةً مِنْ خُراسَانَ يَهْزِمُونَ اصحابَ السَّفِيَانِيِّ حَتَّى تَنْزَلَ بَيْتُ الْمَقْدَسِ تَوْطِيْءَ
لِلْمَهْدِيِّ سَلْطَانَهُ.»^۳

«پرچمی از خراسان بیرون می آید، [حاملان این پرچم] اصحاب سفیانی را شکست داده تا به بیت المقدس می رسد و زمینه حکومت حضرت مهدی (عج) را فراهم می سازند.»

۳- زمینه سازان قم و ری

علامه مجلسی در بحار الانوار روایت کرده است:

«رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ قُمْ يَدْعُ النَّاسَ إِلَى الْحَقِّ يَجْتَمِعُ مَعَهُ قَوْمٌ كَزِيرٌ الْحَدِيدِ، لَا تَنْزَلُهُمُ الرِّياْحُ
الْعَاصِفَ، لَا يَمْلُؤُنَّ مِنَ الْحَرْبِ وَلَا يَجْبَنُونَ وَعَلَى اللَّهِ يَتَوَكَّلُونَ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ.»^۴

اظفار

«مردی از اهالی قم مردم را به حق می خواند، گروهی که دل های آنان چون پاره های آهن است گرد او جمع شوند، طوفان های سخت نلرزاندشان، از جنگ خسته نشوند و بیمی به خود راه ندهند، بر خدا توکل کنند و عاقبت [نیک] از آن پرهیز گاران است.»

۴- زمینه سازان یمن

حضرت امام محمد باقر، عليه السلام، درباره رهبری یمانی قبل از ظهور امام عصر، عليه السلام، فرموده است:

«... وَلَيْسَ فِي الرَّأْيَاتِ أَهْدِي مِنْ رَايَةِ الْيَمَانِيِّ، هِيَ رَايَةُ هَدِيٍّ لَأَنَّهُ يَدْعُوا إِلَى صَاحِبِكُمْ

^۵ ...»

«... در میان پرچم ها پرچمی هدایت یافته تر از پرچم یمانی نیست. آن پرچم، پرچم ارشاد

است؛ زیرا مردم را به سوی صاحب شما امام عصر، عليه السلام آفرامی خواند...»

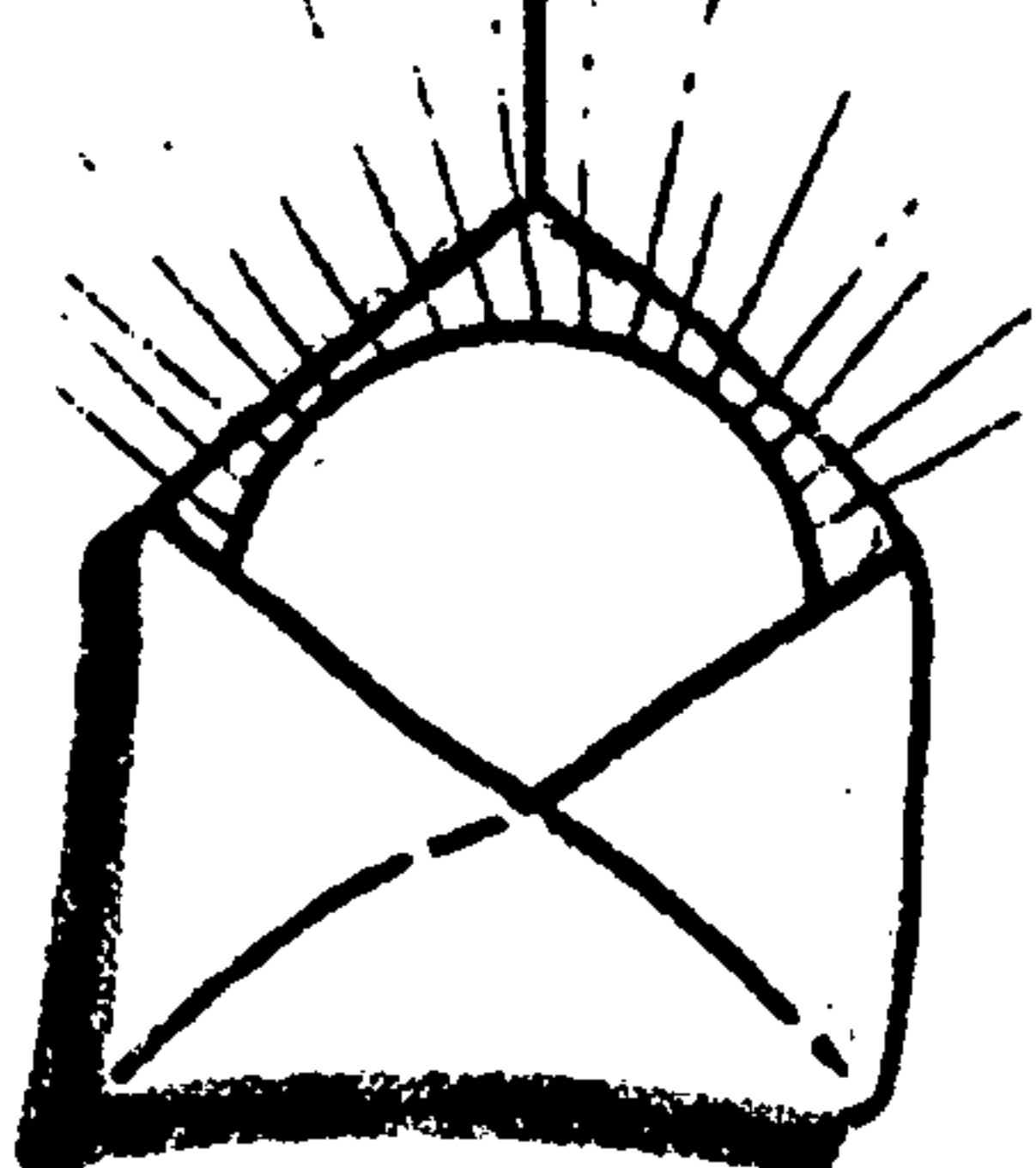
نشانه‌های زمینه‌سازان ظهور

۱- گروه محکم و استوار

نخستین چیزی که در این قشر جلب نظر می‌کند، صلابت، نیرومندی و استواری آنان است. بنابراین آنان قوی و نیرومندند که زمین را برای ظهور امام، علیه السلام، آماده می‌سازند. حضرت امام جعفر صادق، علیه السلام، در روایتی که محمد بن یعقوب کلینی آن را در ذیل آیه «فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أَوْلَاهُمَا بَعْثَنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا أُولَى بِأَسِّ شَدِيدٍ»^۶ آورده، «بندگان سخت نیرومند» را به همین قشر تفسیر کرده است.

چنان که در روایت، به صفت عجیب «قلوبهم كزبر الحديد، لا تزلهم الرياح العواصف».^۷ توصیف شده‌اند. با آن که دارای «دل» هستند و طبیعت دل، نرمی و رافت است، لیکن این دل‌ها در رویارویی با طاغوت‌ها و ستمگران به تکه‌های آهن بدل می‌شوند که دیگر نرمی و رفت نمی‌شناسند.

صلابت و نیرومندی از ویژگی‌های نسل‌هایی است که خدای تعالی مسؤولیت تغییر [نظام‌های اجتماعی] و ایجاد انقلاب را به دوش آنان گذاشته است، همچنین این دو صفت از ویژگی نسل‌هایی است که خدای تعالی آنان را در گردنۀ‌های بزرگ تاریخ برای انتقال مردم از مرحله‌ای به مرحله دیگر برگزیده و گروه زمینه‌سازان، دارای این ویژگی‌هاست.

انتظار

۱۰۳

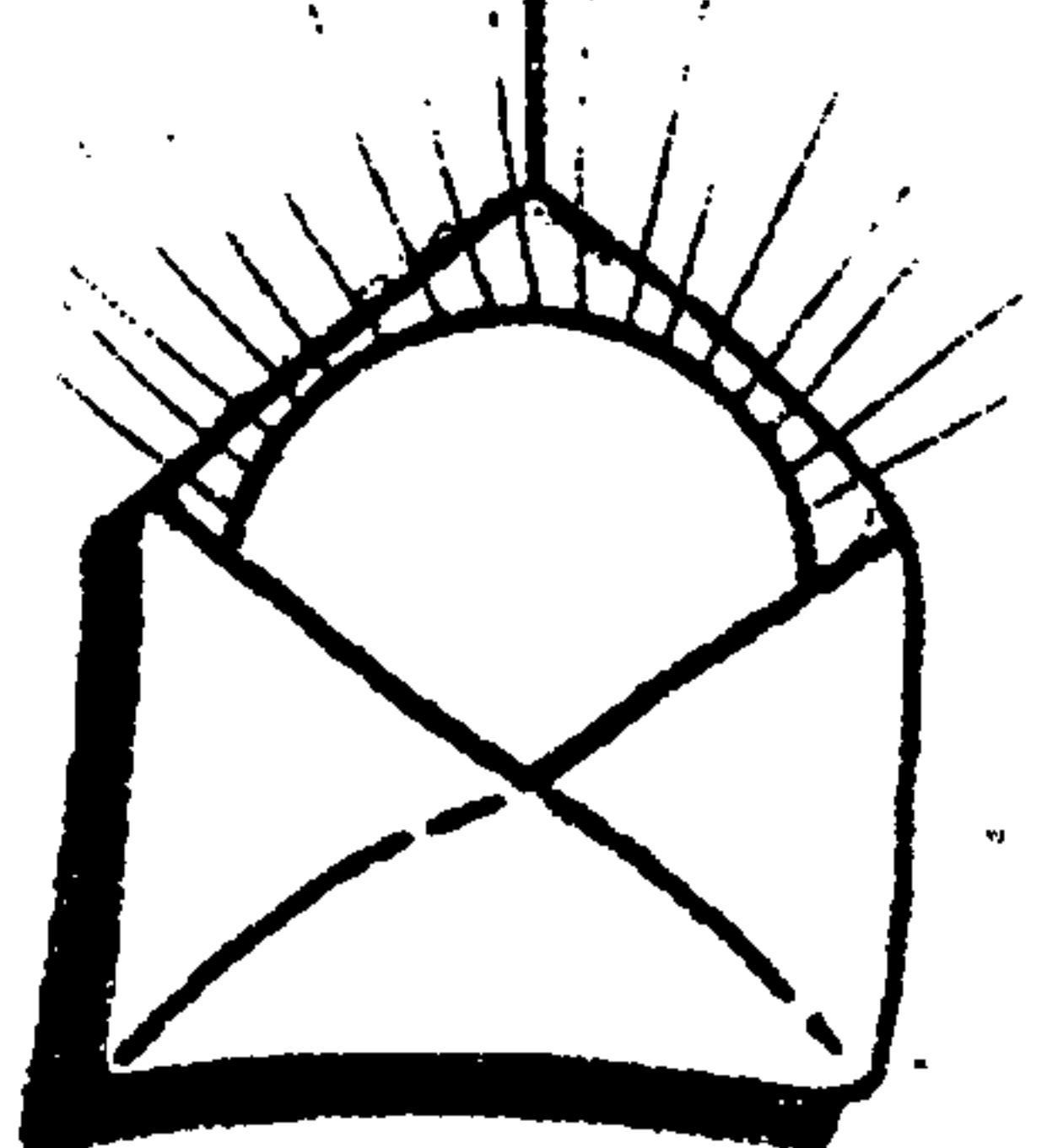
۳
جهانی /
جهانی /
جهانی /
جهانی /
جهانی /

۲- گروه مبارزه و نافرمانی

وظیفه این گروه، مبارزه با نظام جهانی و عصيان علیه آن است. چه می‌دانی نظام جهانی چیست و چگونه این نظام در خدمت به ابرقدرت‌ها و هم‌پیمانان آن‌ها و حفظ مراکز قدرت و موقعیت استراتژیکی شان در مناطق مختلف دنیا عمل می‌کند؟!

مسئولیت حفظ این مراکز قدرت، مسؤولیتی بسیار دشوار و ضریف است که نظام جهانی در تمام سطوح دنیا - نه در سطوح منطقه‌ای یا کشوری فقط - بدان پاییند است.

این نظام، از یک سری معادلات و موازنۀ‌های سیاسی، اقتصادی، نظامی و خبری دقیق شکل گرفته است، و نیز از رژیم‌های اعضای خانواده جهانی و مجموعه‌ای از خطوط قرمز و سبز وزردی که در میان این رژیم‌ها و این مجموعه در زمینه حوادث، امتیازها، تنظیم نقش‌ها، تقسیم درآمدها، بازار و منابع ثروت و مناطق نفوذ برقرار است.

انظار

شماره هفدهم / نیوز / سال سوم

۱۰۴

به نظر ما، این مجموعه پیچیده است که قدرت‌های بزرگ را به سلطه بر دنیا قادر ساخته است؛ چنان که یک اهرم^۸ کوچک، انسان را در جا به جایی اجسام سنگین به کمترین حرکت، توانا می‌سازد. از این رو نظام جهانی، قبل و بعد از سقوط اتحاد جماهیر شوروی، همچنان نزد همگان احترامش را حفظ کرده است؛ زیرا هر یک از آنان به قدر گستره و توان خویش از این نظام بهره می‌برد.

این جوانان (زمینه‌سازان ظهور امام عصر، علیه السلام) به سادگی و بی‌هیچ تردیدی، این خطوط قرمز را زیر پامی گذارند، معادلات و موازنۀ‌هایی را که همه بر آن توافق دارند و بدان به دیده قبول و احترام می‌نگرند برم می‌زنند. همچنین استقرار و توازن و هیبت جهانی این رژیم‌ها و سازمان‌های بین‌المللی را بی‌اعتبار می‌سازند.

این سازمان‌ها و رژیم‌ها، نه قدرت سلطه بر این جوانان را دارند، نه قدرت تحمل اینان را و نه قدرت دفع شان را؛ زیرا بیشترین توان این حکومت‌ها و هیبت جهانی شان در رویارویی با حکومت‌ها و سازمان‌هایی همانند خودشان است و آخرین سلاح آنان قتل، زندان، شکنجه و تبعید، حال آن که این جوانان از هیچ یک از این امور نمی‌هراسند.

از این رو، وصفی که در روایت درباره این قشر به کار رفته، بسیار دقیق است:

«لا تزلّهم الرياح العواصف، لا يملّون من الحرب ولا يجبنون وعلى الله يتوكّلون والعاقبة للمنتّقين.»

«آن را تندباده‌انلرزاند، از نبرد دلتگ و ملول نشوند و نهراستند، و بر خدا توکل کنند و عاقبت نیک] از آن پارسايان است.»

بی‌گمان آن که [در دل] هراسی ندارد، از نبرد خسته و دلتگ نمی‌شود و تندباده‌انیز طبیعتاً او را تکان نخواهد داد، نیرو و امتیاز اینان در آن است که نمی‌هراسند و مشکل اینان از دیدگاه حکومت‌ها و قدرت‌های بزرگ در همین نکته نهفته است.

در موسم انتخابات عمومی ریاست جمهوری آمریکا، در دوره رئیس جمهوری اسبق (کارت) گفتگویی تلویزیونی در ضمن فعالیت‌های تبلیغاتی‌ای که کاندیداهای ریاست جمهوری امریکا داشتند میان رئیس جمهور اسبق و کاندیدای دیگری که در انتخابات از کارت پیشی گرفت، برگزار شد. در این برنامه، کاندیدای اخیر رو به کارت کرد و گفت:

«در حادثه انفجار مقر نیروی دریایی امریکا در بیروت (مارینز)، به هیبت جهانی آمریکا

خدشہ زیادی وارد شد و تو - خطاب به کارتر - به تنہایی باید مسؤولیت کامل این خسارت را به عهده بگیری.»

رئیس جمهور نیز در یک جمله پاسخ او را چنین داد:

«فکر می کنی من در مقابل انسانی که به طلب کشته شدن آمده چه می توانم بکنم؟! نهایت کاری که می توانم بکنم این است که مردم را باترس و تهدید از امثال چنین اقدامی بازدارم، اما اگر کسی که دست به چنین انفجاری زده خود طالب مرگ باشد و به سوی مرگ آغوش بگشاید، چگونه می توانم وی را از این کار بازدارم؟ و اگر تو در موقعیت من بودی چه کار می توانستی بکنی؟!»

این ها برخی مشخصه های نسل مبارزی است که در رویارویی با رژیم ها و قدرت های بزرگ در عراق، ایران، افغانستان، لبنان، فلسطین، الجزایر، مصر، سودان و اخیراً در چچن و بوسنی و هرزگوین پا به عرصه نهادند.

کار این نسل بسیار عجیب است؛ در عین حالی که در قبضه قدرت و سلطه و شلاق جلادان قرار دارد و آنان انواع عذاب ها و شکنجه ها را بدو می چشانند، بدیشان ناسزا می گوید و فرزندانش در مقابل آنان سر خم نمی کنند و نرمی نمی پذیرند ... و نه فریاد می کشند. چنان که یکی از این فرزندان مبارز آن گاه که زیر شکنجه های جلادان، انواع عذاب ها را می چشید، به شکنجه گر جlad چنین گفت:

«حضرت شنیدن یک آخ را هم بر دلت خواهم گذاشت!»

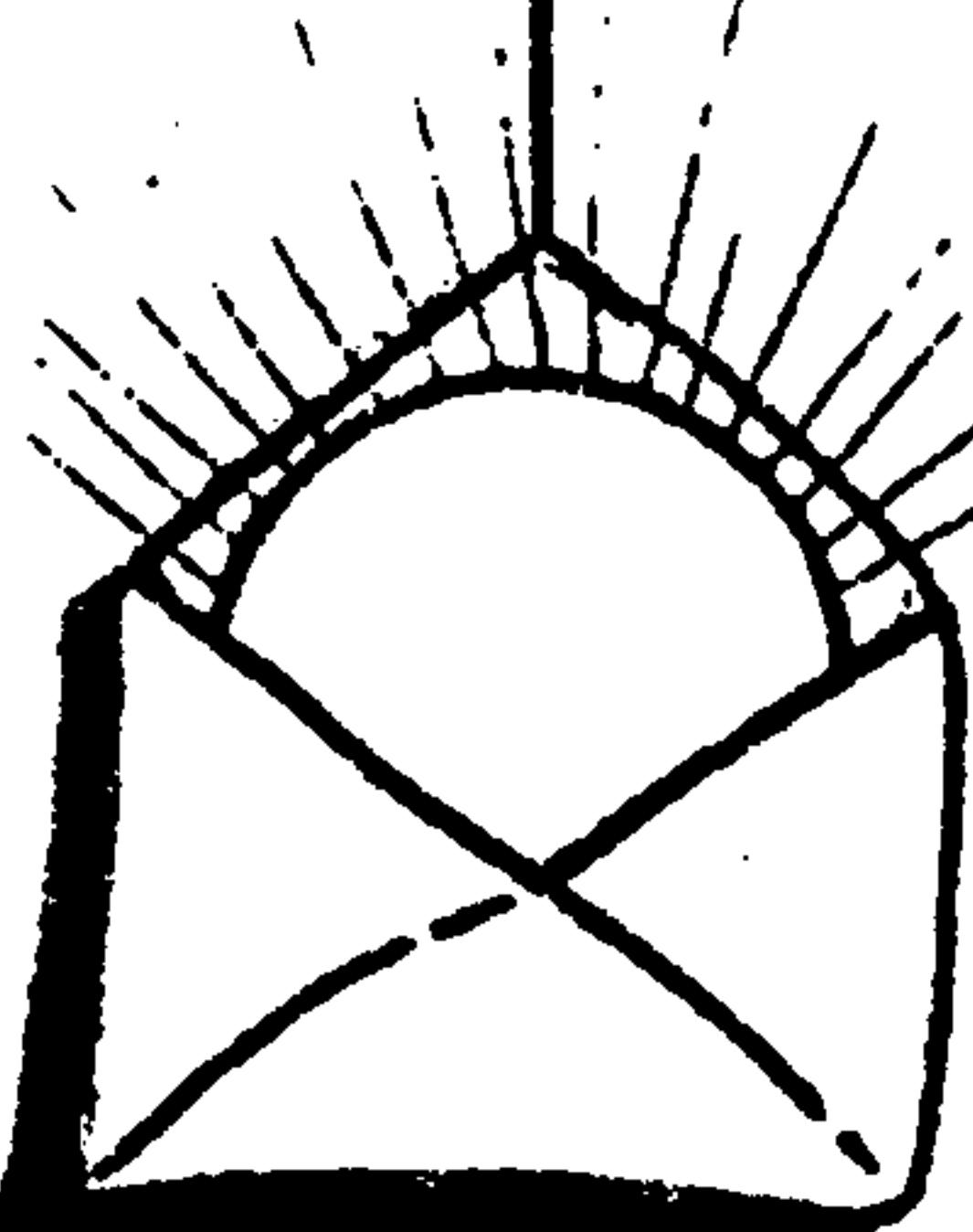
۳- بازتاب های جهانی

بازتاب های جهانی در مقابل این نسل - چنان که در روایات بدان تصریح شده است - بازتابی خشمگینانه و متعرضانه است؛ زیرا این نسل، معادلات و موازن های جهانی را با چالش های سخت و حقیقی مواجه می سازد؛ از این رو عکس العمل های جهانی در مقابل او با عصبانیت و غضب دائمی باز شناخته می شود.

ابان بن تغلب از حضرت امام صادق، علیه السلام، چنین نقل کرده است:

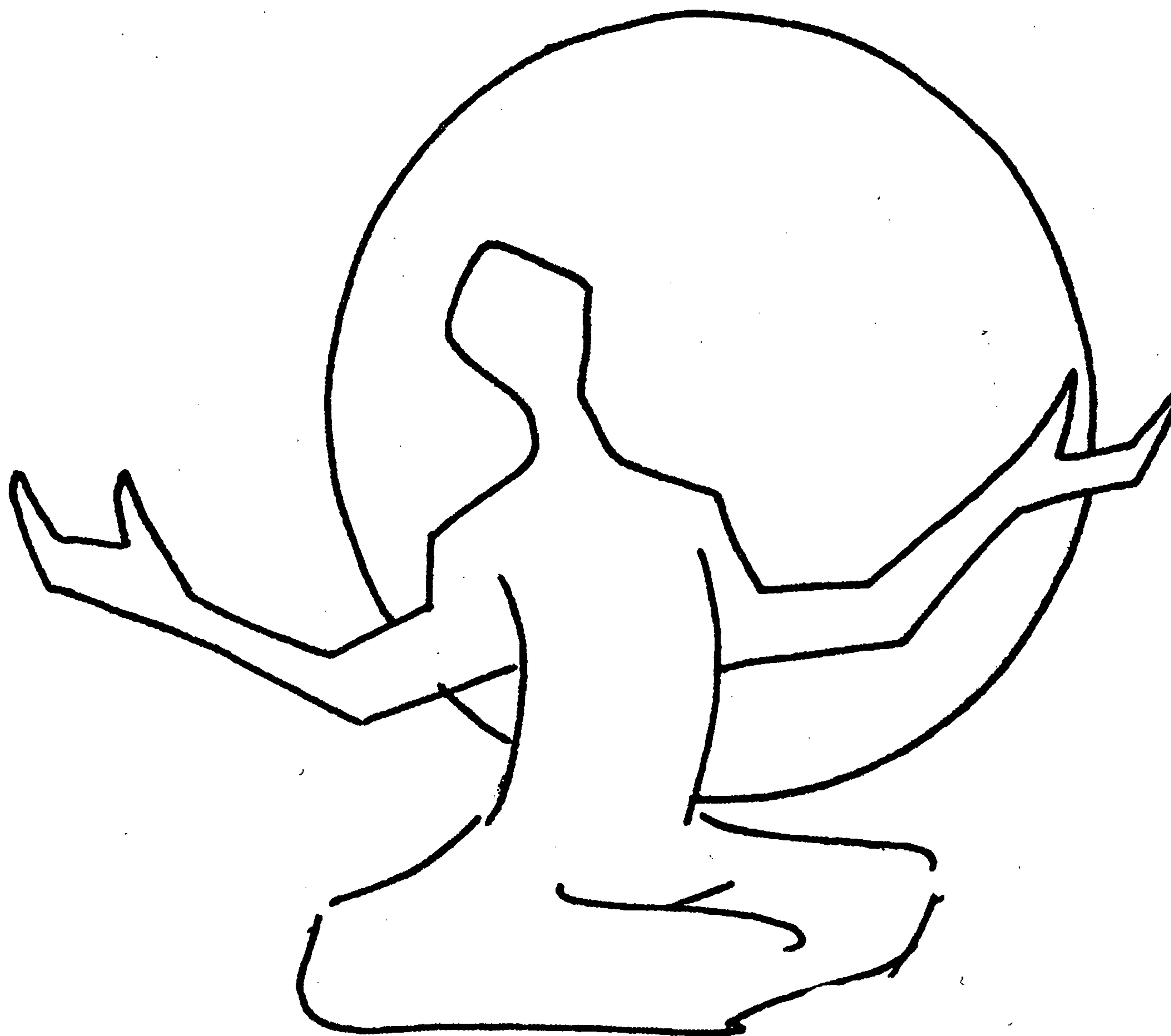
«إِذَا ظَهَرَتْ رَايَةُ الْحَقِّ لِعِنْهَا أَهْلُ الشَّرْقِ وَأَهْلُ الْغَربِ، أَتَدْرِي لِمَ ذَلِكَ؟ قَلْتَ: لَا، قَالَ:

لَلَّذِي يَلْقَى النَّاسَ مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ قَبْلَ ظَهُورِهِ»^۹

«آن گاه که پرچم
حق آشکار شود، اهل
شرق و غرب لعنتش
کنند. آیا می‌دانی، برای
چه؟ گفتم: نه، فرمود: به
دلیل مشکلات و چالش‌هایی
که اهل بیت او برای
[نظم‌های] شرق و غرب
ایجاد خواهند کرد.»

أهل بیت وی قبل از
ظهور، عادتاً زمینه سازان
ظهور هستند که مشکلاتی

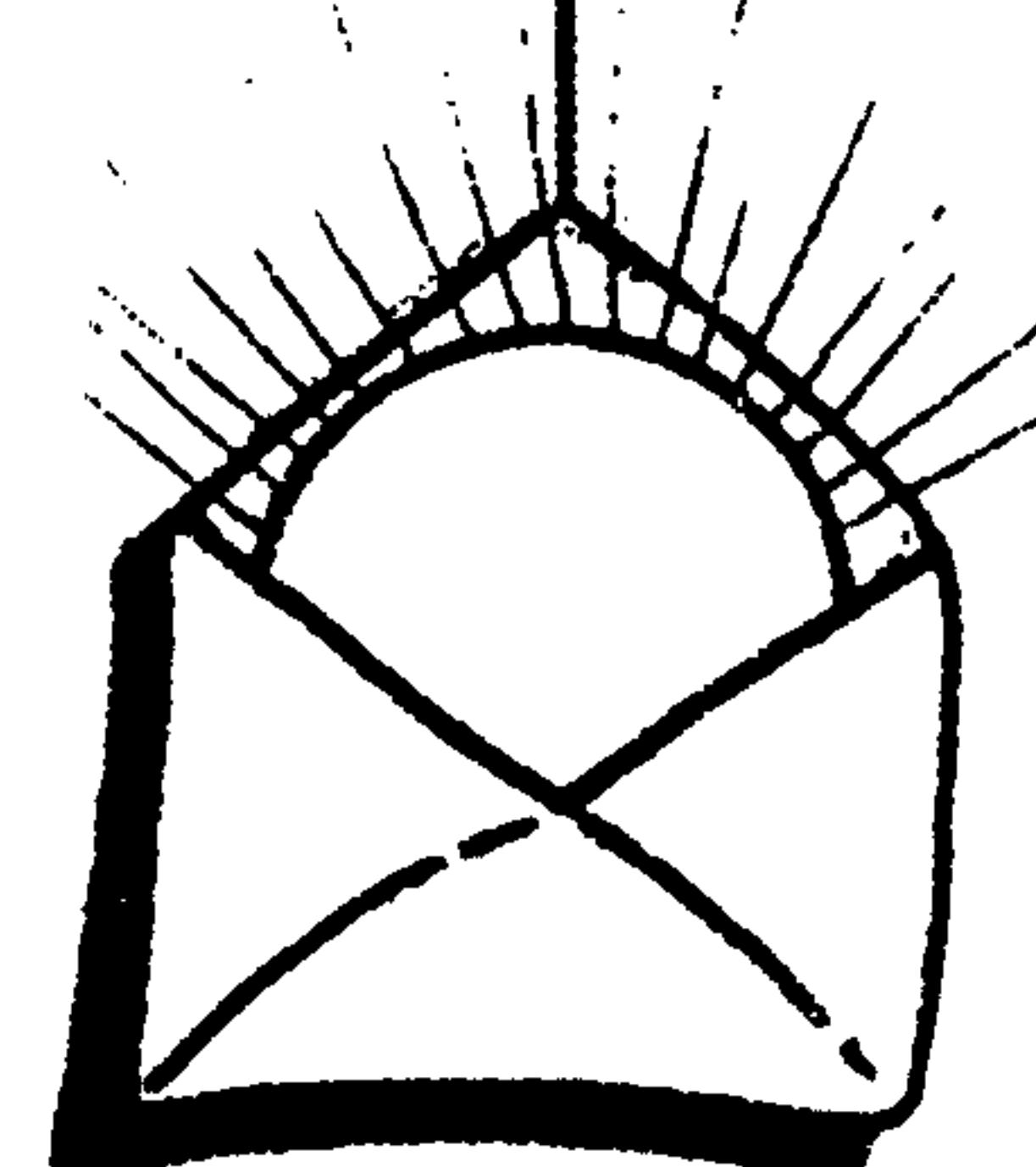

را برای این رژیم‌ها و سازمان‌ها فراهم کرده و راحتی و آرامش را از آنان سلب می‌کنند.
ثقة الاسلام کلینی در کتاب روضة کافی از امام صادق، علیه السلام، در تفسیر سخن خدای
تعالی: (بعثنا عليکم عباداً لنا اولی بأسٍ شدیدٍ)^{۱۰} چنین نقل کرده است:

«(قَوْمٌ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ قَبْلَ خَرْجِ الْقَائِمِ فَلَا يَدْعُونَ وَاتِّرًا لَّا مُحَمَّدًا لَا قُتْلُوهُ)^{۱۱}

«گروهی هستند که خدای تعالی قبل از ظهرور قائم، علیه السلام، بر می‌انگیزد، آنان هیچ
ستم کننده‌ای به خاندان محمد، صلی الله علیه وآلہ وسلم، را رهانمی کنند، جز آن که او را به
قتل می‌رسانند.»

بازتاب‌های جهانی که در این روایات ذکر شده، تا حد زیادی به عکس العمل دنیا امروز
در برابر بیداری اسلامی که از آن به «بنیادگرایی اسلامی» تعبیر می‌کنند و ناجوانمردانه ترین
صفات را چون خشونت و تروریسم بدان منتب می‌سازند، شباهت دارد.

اظنار

۱۰۶

جمهوری اسلامی / شهرداری هفتاد و سوم

برنامه زمینه سازی

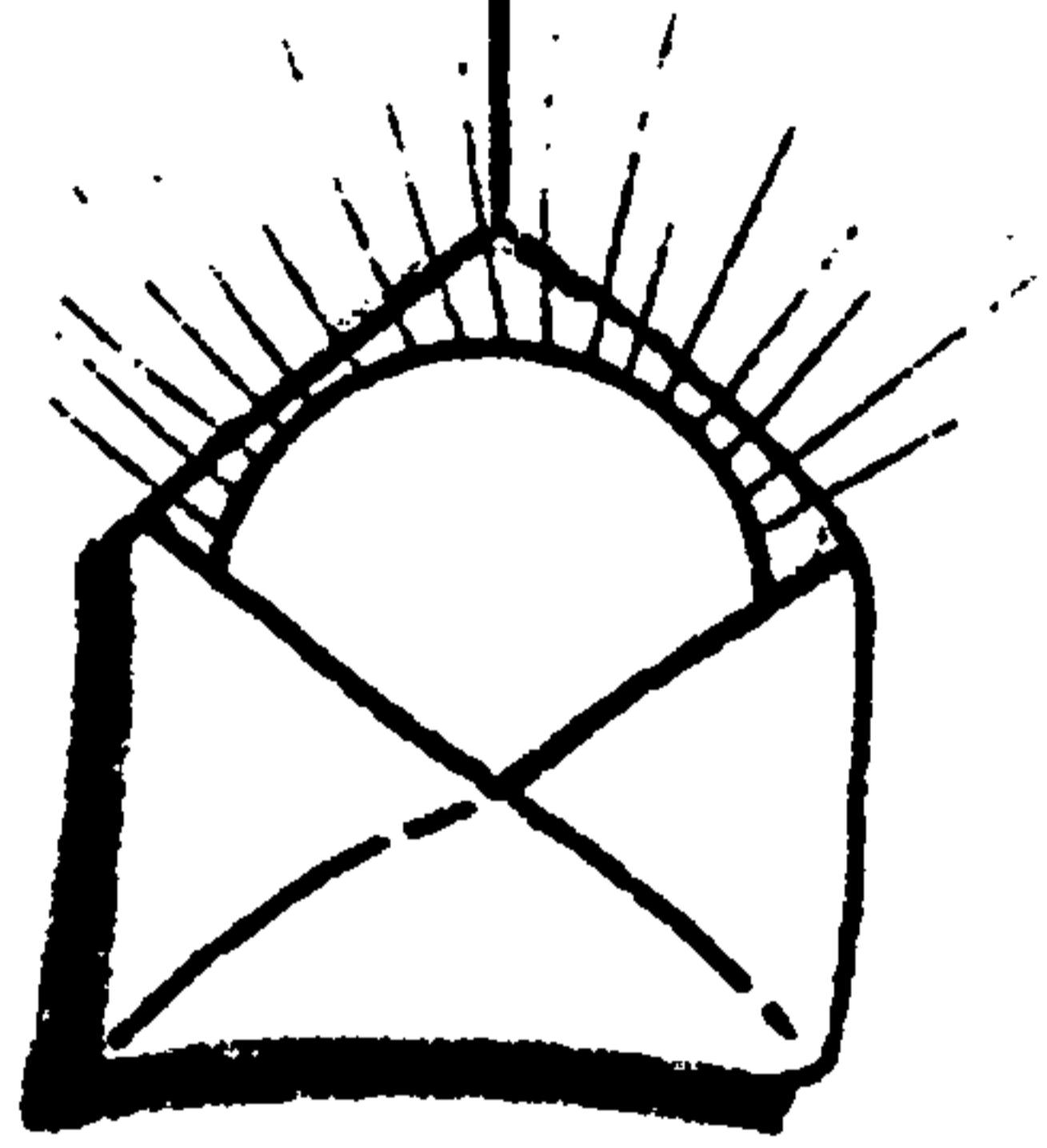
آماده‌سازی دنیا برای انقلاب امام عصر(عج) وظیفه‌ای گسترده، بزرگ و پیچیده است که
این گروه در رویارویی با ستمگران و طاغوت‌های مستکبر و سردمداران کفر بدان اقدام می‌کند.

این ستمگران، روی هم رفته یک جبهه سیاسی وسیع را - به رغم تمام تناقضاتی که در میانشان حاکم است - تشکیل می دهند. این جبهه اهرم های قدرت زیادی در اختیار دارد؛ اهرم هایی چون مال، اقتدار سیاسی، نظامی و تبلیغاتی، ارتباطات [گسترده] و تشکیلات [پیچیده]، واژ تمام این وسائل در کوپیدن بیداری نوپای اسلامی و نابودی آن بهره می برد.

از این رو، گروهی که عهده دار آماده سازی جهان برای ظهور امام عصر، علیه السلام، است، به ناچار می باید در رویارویی با این نیروها از همان تشکیلاتی که جبهه استکبار جهانی برخوردار است، برخوردار باشد. بلکه با تربیت ایمانی و جهادی و آگاهی سیاسی از دشمن پیشی گیرد. بنابراین، طرح زمینه سازی برای قیام امام عصر، علیه السلام، که گروه زمینه سازان تدارک می بینند، دارای دو جنبه خواهد بود:

جنبه اول

رشد ایمانی، جهادی و آگاهی سیاسی، این، دقیقاً همان چیزی است که جبهه مقابل قادر آن است.

انتظار

۱۰۷

لیسه
سیاست
جهانی
از
آن

[ایجاد] تشکیلات سیاسی، نظامی، اقتصادی، اداری و اطلاعاتی که به ناچار در مانند چنین نبردی باید موجود باشد.

بی گمان، گروه مؤمنی که جهان را برای ظهور امام عصر، علیه السلام، مهیا می سازد؛ باید چنین امکاناتی را فراهم کند؛ اگرچه [در این زمینه] قدرت برابری با جبهه جهانی دشمن را نداشته باشد.

این تشکیلات سیاسی، نظامی، اقتصادی و اطلاعاتی بدون وجود نظام سیاسی و دولت در جهان محقق نخواهد شد، و این، همان دولت زمینه سازان است که روایات زیادی مژده برپایی آن را داده اند و به ناچار شکل گیری چنین نیرویی در زمین، ظهور امام، علیه السلام، رانزدیک می گرداند، و بدون آن، عوامل طبیعی ظهور امام فراهم نمی آید. کسب چنین نیرویی نیازمند عمل و حرکت در متن زندگی است و فقط «مترصّد» بودن و به «انتظار» نشستن، به معنی منفی آن، دردی را درمان نمی کند.

گروه انصار در روایات اسلامی

گروه زمینه‌سازان قیام امام مهدی، علیه السلام، قبل از «گروه انصار» پا به عرصه می‌گذارد و افراد گروه انصار از شاگردان نسل پیشین محسوب می‌شوند و از آنان به واسطه ویژگی‌های منحصر به فردی که دارند، بازشناخته می‌شوند.

در اینجا، تنها یک نمونه از روایات وارد شده درباره این گروه را، که روایتی است در باب «جوانان طالقان» نقل می‌کنیم. این روایات را فریقین (شیعه و سنتی) با اسناد خود نقل کرده‌اند.

جوانان طالقان

متقی هندی در «کنز العمال» وسیوطی در «الحاوی» درباره انصار امام از «طالقان» چنین نقل کرده‌اند:

«وَيَحَا لِلْطَّالقانِ، فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ بِهَا كَنُوزًا لَّيْسَتْ مِنْ ذَهَبٍ وَفِضَّةٍ، وَلَكِنْ بِهَا رَجُالٌ عَرَفُوا اللَّهَ حَقَّ مَعْرِفَتِهِ وَهُمْ انصارُ الْمَهْدِيِّ.»^{۱۲}

«خوشابه حال طالقان، همانا برای خدای باشکوه و بزرگ در طالقان گنج‌هایی است که از طلا و نقره نیست، بلکه در آنجا مردانی هستند که خدارا چنان که حق معرفت اوست، شناخته‌اند و آنان از یاوران مهدی، علیه السلام، هستند.»

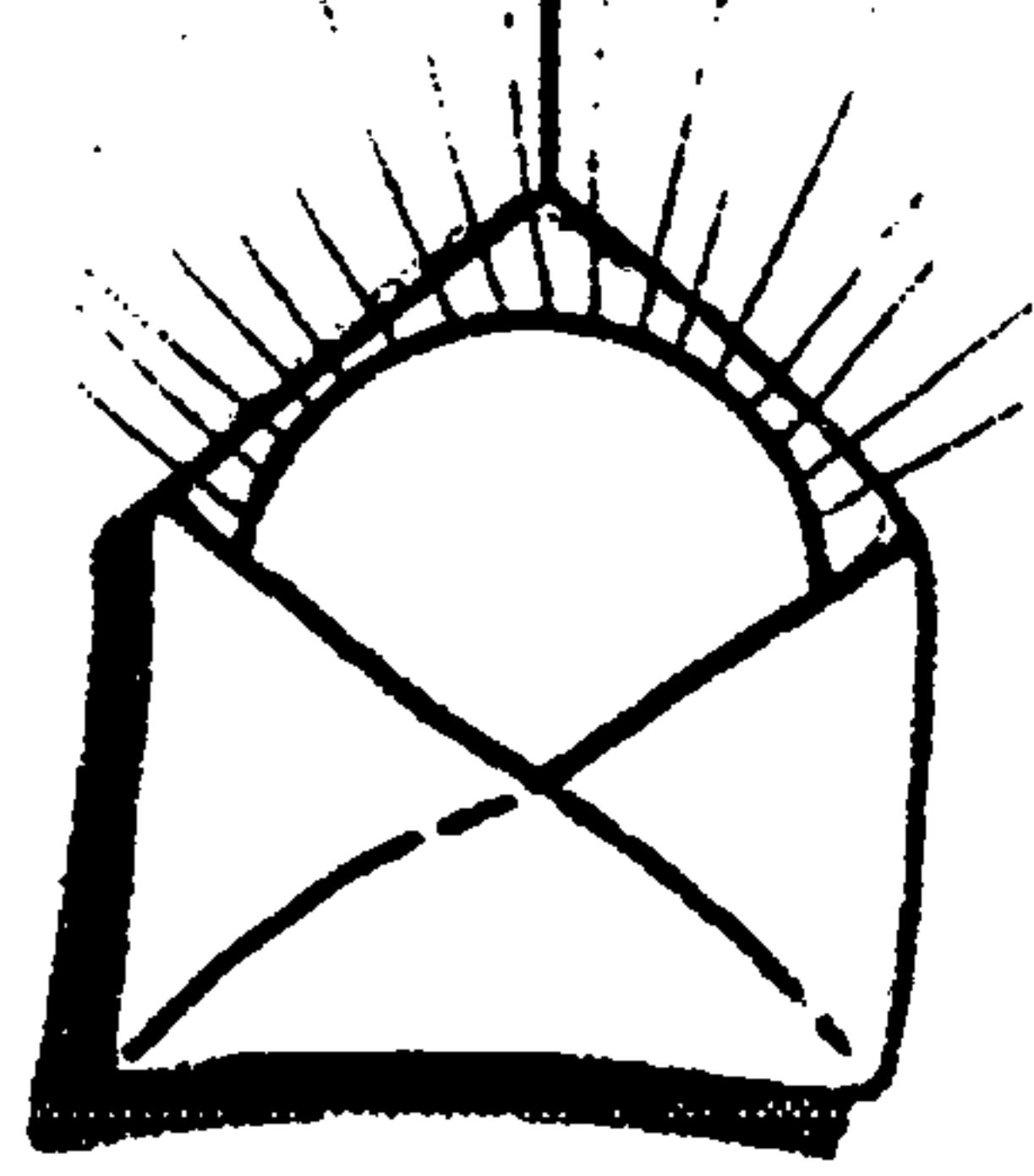
در روایتی دیگر چنین آمده است:

«بَخْ بَخْ لِلْطَّالقانِ»

«أَفْرِينْ، أَفْرِينْ بِرْ طَالقانِ»

عالمه مجلسی در این باره حدیث مفصل‌تری را نقل کرده است:

«لَهُ كَنْزُ بِالْطَّالقانِ مَا هُوَ بِذَهَبٍ وَلَا فِضَّةٍ، وَرَأْيَةٌ لَمْ تُنْشَرْ مُذْطُوبَتُ، وَرَجُالٌ كَانَ قُلُوبُهُمْ زِيرُ الْحَدِيدِ لَا يُشُوبُهَا شَكُّ فِي ذَاتِ اللَّهِ أَشَدُّ مِنَ الْجَمَرِ، لَوْ حَمَلُوا عَلَى الْجَبَالِ لَاَزَالُوهَا، لَا يَقْصُدُونَ بِرَأْيَاتِهِمْ بَلَدَةً إِلَّا خَرَبُوهَا كَانَ عَلَى خَيْولِهِمُ الْعُقْبَانِ، يَتَمْسَحُونَ بِسُرُجِ الْإِمَامِ يَطْلَبُونَ بَذَلَ الْبَرَكَةِ، وَيَحْفَّونَ بِهِ وَيَقْوِنُهُ بِأَنْفُسِهِمْ فِي الْحَرُوبِ، يَبِيَّنُونَ قِيَامًا عَلَى اطْرَافِهِمْ وَيَصْبِحُونَ عَلَى خَيْولِهِمْ رُهْبَانٌ بِاللَّيلِ، لَيَوْمٍ بِالنَّهَارِ. هُمُ الْأَطْوَعُ مِنَ الْأَمَّةِ لِسَيِّدِهِمْ، كَالْمَصَابِيحِ كَانَ فِي قُلُوبِهِمُ الْقَنَادِيلِ»

نظر

۱۰۸

شال سوم / شماره هفتم / بهار ۱۴۰۰

وهم من خشیته مشفقون. یدعون بالشهادة ویتمون ان یُقتلوا فی سبیل الله. شعارهنم: یا الثارات الحسین. اذا ساروا یسیر الرعب امامهم مسیرة شهر یمشون إلی المولی ارسالاً، بهم ینصر الله امام الحق.»^{۱۳}

«برای او گنجی است در طالقان که [از جنس] طلا و نقره نیست، و پرچمی است که از هنگام فروپیچیده شدن، گشوده نشده است، و مردانی است که دل هاشان پاره های آهن است. در دل این مردان شک در ذات الهی راه نیافته و سوزنده تر از پاره های اخگر است.^{۱۴} اگر به کوه ها حمله ور شوند، آن ها را متلاشی سازند، با پرچم هاشان آهنگ هیچ دیاری را نکنند جز آن که ویرانش سازند، گویی که بر اسب هاشان عقابانند. برای برکت به زین اسب امام، علیه السلام، دست کشند و گرداگرد او بگردند و در نبردها با جان خویش یاری اش کنند.^{۱۵} شب را به قیام و عبادت گذرانند و روز را بر اسبان خود، زاهدان شب و شیران روزند. اطاعت پذیرتر از کنیز به سرور خویشند. چونان چراغ هایند؛ انگار در دل هاشان چلچراغی هایی فروزان است واز بیم الهی ترسانند. برای شهادت دعایی کنند و آرزوی کشته شدن در راه خدارادر سرمی پرورانند. شعارشان: "ای خون خواهان حسین!" است. آن گاه که به راه افتند، ترس و وحشت پیشاپیش ایشان طول یک ماه را بسیمايد. متوجه مولا شوند و به حرکت درآیند. خدای تعالی بدبیشان امام حق را یاری رساند.»

یاران امام، جوانانند

۱۰۹

شماره هفدهم / سیمین

در روایات به این مسأله اشاره شده که یاران امام عصر، علیه السلام، را جوانان تشکیل می دهند و میانسال و کهنسال در میانشان - جز به ندرت - پیدانمی شود.

حضرت امیر المؤمنان، علیه السلام، فرموده است:

«أصحاب المهدى شباب لا كهول فيهم، الا كمثل كحل العين والملح فى الزاد واقل

الزاد الملح.»^{۱۶}

«یاران مهدی، علیه السلام، جواناند و میانسال در میانشان نیست مگر به مثل سرمه چشم و نمک در غذا و نمک [همیشه] کم تراز غذاست (کنایه از آن که پیران بسیار کم هستند).»

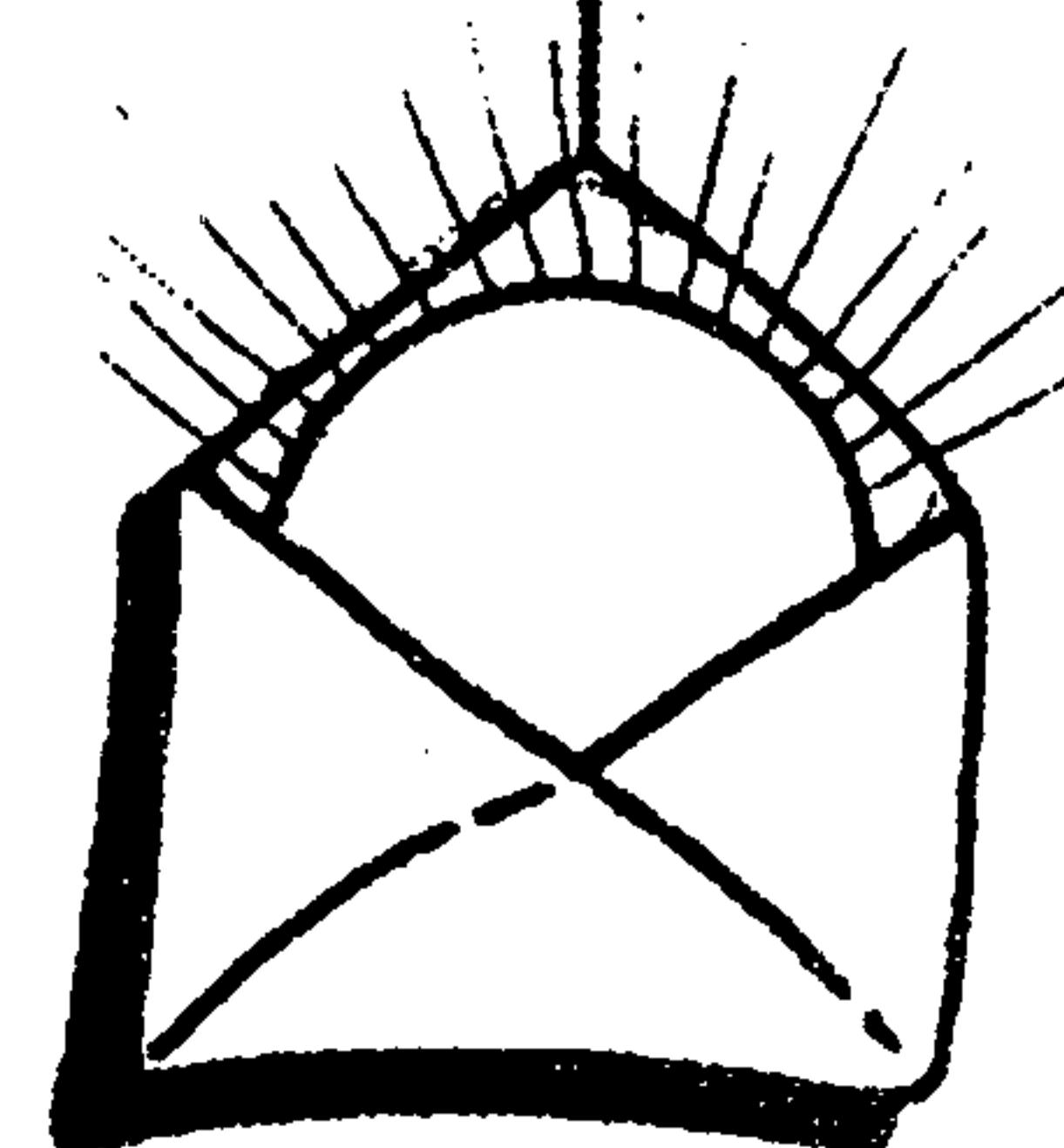
تعداد فرمادهان یاران امام

حضرت امام باقر، علیه السلام، در روایتی مفصل در این باره چنین فرموده است:

«فيجمع الله عليه اصحابه [و هم] ثلاثة عشر رجلاً، ويجمعهم الله على غير ميعاد... فيباعونه بين الركين والمقام ومعه عهد من رسول الله (ص) قد توارثه الابناء عن الآباء...»^{۱۷}

«و خداوند بی هیچ میعادی یارانش را برای وی گرد می آورد، در حالی که سیصد و سیزده نفرند... و حد فاصل رکن و مقام [ابراهیم] با امام، علیه السلام، بیعت می کنند و با آن حضرت عهدی است از رسول خدا که پشت در پشت از پدرانش به ارث برده است.»

در برخی روایات این تعدادی که با امام عصر، علیه السلام، بیعت می کنند - در حد فاصل رکن و مقام - تعداد فرماندهان لشکر امام، علیه السلام، معرفی شده اند.

پی‌نوشت‌ها:

۱. مستدر الصححین، حاکم نیشابوری، صفحات ۴۶۴، ۲ و ۵۳۳.
۲. بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۲۴۳، (دار احیاء التراث العربي و مؤسسه التاريخ العربي، لبنان); و نیز غیبت نعمانی، انتشارات صدق، باب ۱۴، ح ۵۰.
۳. عصر الظهور، ص ۲۰۶.
۴. بحار الانوار، ج ۰۶، ص ۲۱۶؛ و نیز سفينة البحار، ج ۲، ص ۴۴۶.
۵. بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۲۳۲.
۶. سوره اسراء (۱۷) آیه ۵: «پس آن گاه که وعدة تحقق نخستین آن دو فرارسد، بندگانی از خود را که سخت نیرومندند بر شمامی گماریم ...»
۷. دل‌هاشان همچون پاره‌های آهن است که طوفان‌ها آنان را نلرزاند.
۸. اهرم: میله آهنی ضخیمی که به وسیله آن اجسام سنگین را جابه جامی کنند.

آنچه از

۱۱۰

۳

۳

۳

۳

۳

۳

۳

۳

۳

۳

۳